

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-סוכה	מירא												
תבן ובטלו - הוי מיעוט, וכל שכן עפר ובטלו.	[פסקי שמועות]												7.
תבן ואין עתיד לפנותו ועפר סתם - מחלוקת רבי יוסי ורבנן	[פסקי שמועות]												ד.
בית שמילאהו תבן או צרורות ובטלו - מבוטל.	דתנן:												ד.
ביטלו - אין, לא ביטלו - לא.	[ת"ק]												ד.
ותני עלה רבי יוסי אומר: תבן ואין עתיד לפנותו - הרי הוא כעפר סתם, ובטל. עפר ועתיד לפנותו - הרי הוא כסתם תבן, ולא בטיל.	[רבי יוסי]												ד.
היתה גבוהה מעשרים אמה, והוצין יורדין בתוך עשרים אמה, אם צלתם מרובה מחמתם כשרה ואם לאו פסולה.													ד.
היתה גבוהה עשרה טפחים והוצין יורדין לתוך עשרה, סבר אביי למימר: אם חמתם מרובה מצלתם - כשרה.	[אביי]												ד.
הא דירה סרוחה היא, ואין אדם דר בדירה סרוחה.	אמר ליה רבא:												ד.
היתה גבוהה מעשרים אמה, ובנה בה איצטבא כנגד דופן האמצעי על פני כולה, ויש בה הכשר סוכה - כשרה. ומן הצד, אם יש משפת איצטבא לכותל ארבע אמות - פסולה, פחות מארבע אמות - כשרה.													ד.
מאי קא משמע לן - דאמרינן דופן עקומה?													ד.
בית שנפחת וסיכך על גביו אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות - פסולה. הא פחות מכאן - כשרה.	תנינא:												ד.
מהו דתימא: התם הוא דחזיא לדופן, אבל הכא דלא חזיא לדופן - אימא לא, קא משמע לן.													ד.
היתה גבוהה מעשרים אמה, ובנה איצטבא באמצעיתה, אם יש משפת איצטבא ולדופן ארבע אמות לכל רוח ורוח - פסולה, פחות מארבע אמות - כשרה.													ד.
מאי קא משמע לן - דאמרינן דופן עקומה, היינו הך													ד.
מהו דתימא: דופן עקומה מרוח אחת אמרינן, אבל כל רוח ורוח - לא, קא משמע לן.													ד.
היתה פחותה מעשרה טפחים, וחקק בה כדי להשלימה לעשרה, אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים - פסולה, פחות משלשה טפחים - כשרה.													ד.
מאי שנא התם דאמרת פחות מארבע אמות, ומאי שנא הכא דאמרת פחות משלשה טפחים?													ד.
התם דאיתיה לדופן - פחות מארבע אמות סגיא, הכא לשויי לדופן - פחות משלשה טפחים אין, אי לא - לא.													ד.
היתה גבוהה מעשרים אמה ובנה בה עמוד שהוא גבוה עשרה טפחים, ויש בו הכשר סוכה, סבר אביי למימר: גוד אסיק מחיצתא.	[אביי]												ד.
בעינן מחיצות הניכרות, וליכא.	אמר ליה רבא:												ד.
נעץ ארבעה קונדיסין וסיכך על גבן, רבי יעקב מכשיר	תנו רבנן: [רבי יעקב]:												ד.
פוסלין.	חכמים												ד.
מחלוקת על שפת הגג, דרבי יעקב סבר: אמרינן גוד אסיק מחיצתא, ורבנן סברי: לא אמרינן גוד אסיק מחיצתא. אבל באמצע הגג - דברי הכל פסולה.	רב הונא:												ד.
באמצע הגג מחלוקת.	רב נחמן:												ד.
באמצע הגג מחלוקת, אבל על שפת הגג - דברי הכל כשרה. או דלמא: בין בזו ובין בזו מחלוקת?	איביעיא להו:												ד.
תיקו.													ד.
נעץ ארבעה קונדיסין בארץ וסיכך על גבן רבי יעקב מכשיר	מיתיבי: [ר' יעקב]												ד.
פוסלין.	חכמים												ד.
והא ארץ, דכאמצע הגג דמי, וקא מכשיר רבי יעקב													ד.
תיובתא דרב הונא תיובתא.													ד.
ועוד: באמצע הוא דפליגי, אבל על שפת הגג - דברי הכל כשרה													ד.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

סוכה-סוכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא תיהוי תיובתיה דרב הונא בתרתיה?											◊	ד:
פליגי באמצע הגג, והוא הדין על שפת הגג. והאי דקמפלגי באמצע הגג - להודיעך כחו דרבי יעקב, דאפילו באמצע הגג נמי מכשיר.	אמר לך רב הונא:										!	ד:
נעץ ארבעה קונדיסין בארץ וסיכך על גבן, רבי יעקב אומר: רואין, כל שאילו יחקקו ויחלקו ויש בהן טפח לכאן וטפח לכאן - נידונין משום דיומד, ואם לאו - אין נידונין משום דיומד.	תנו רבנן: [רבי יעקב:]										■ ◊	ד:
שהיה רבי יעקב אומר: דיומדי סוכה טפח.	[רבי יעקב]										♦ ■ ◊	ד:
עד שיהו שתיים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.	חכמים:										♦ ■ ◊	ד:
ושאינה גבוהה עשרה טפחים.											■ ◊	ד:
מגלן?											^ ◊	ד:
אתמר, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו											■ !	ד:
בכולה סדר מועד, כל כי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעיילי רבי יונתן.											■ !	ד:
ארון תשעה וכפורת טפח - הרי כאן עשרה, וכתוב (שה) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מתנו:	אתמר, רב ורבי חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו:										■ ! ◊	ד: